

Kik azok a rákóczisták?

IX.

...Arra gondoltam,¹ hogy édesanyámnak anyagilag mindenképp könnyebbséget jelenthet a másik három testvérem iskoláztatása, ha engem felvesznek a Rákóczira. Titokban persze első helyen a repülés iránti vágyam szerepelt, hogy valamikor akár repülőtiszt, netán vadászpilóta is lehetnék. A tanulás nekem akkor is jól ment, a sport terén elért eredményeim is előnyömbre váltak, minden bizonnyal ennek volt köszönhető, hogy 1954-ben felvételt nyertem és beöltözhettem a rákóczisták fess egyenruhájába, ahol egyben új barátokra, új közösségre is leltem. A katonás kööttségek, melyek hasonlatosak voltak a sportéletben előírt fegyelmi követelményekhez, számomra nem okoztak nehézséget, hamar beleszoktam a növendéki életbe. Ragyogó képzettségű tanárok, nagyszerű nevelőtisztek, korszerű iskolakomplexum megannyi lehetőséggel, ami nemcsak újabb és újabb reménnyel töltött el, de fokozta is erőfeszítéseimet a repülés iránti célkitűzéseim irányában. Szinte mindent csináltam, aktívan bekapcsolódtam az iskolai életbe, részt vettem a matematika és fizika versenyeken, azután - mivel még otthon 3 évig jártam zongora-órákra - itt is folytattam egy rövid ideig zenei tanulmányomat. Volt viszont egy osztálytársam, Tornyai Ervin, akit mindenki matek- és zenezeninek tartott, én is csodáltam őt, de mivel mellette minden ez irányú igyekezetem eltörpült, inkább a sportban próbáltam jeleskedni. Jó úszó lévén 1955-ben korosztályos Budapest Szpartakiádót nyertem 50 és 100 m-es hátúszásban. Közben atlétikai múltam ismeretében rám talált a három-, majd az öttusa sport is. A megterhelő edzésekre járás miatt - tekintettel jó tanulmányi eredményeimre - felmentést kaptam a délutáni kötelező egyéni tanulások alól. Így teltek a hónapok, miközben a kötelező katonai sportok (lovaglás, vívás stb.) és a szakmai foglalkozások (motor- és gépkocsivezetés) mellett a harmadik évfolyamon beindultak a fegyvernemi szakkörök is. A repülő szakkörbe természetesen az elsők között jelentkeztem...

¹ Parragh József repülő alezredes, elsőosztályú szuperszónikus vadászpilóta: pp. 177-178.